

วลาดีมีร์ ปูติน: ประธานาธิบดีสมัยที่ 3 (2)

Vladimir Putin: President 3 (2)

สมชัย กิรมบตรี

Rom Phiramontri

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นบทความต่อเนื่องจากบทความ วลาดีมีร์ ปูติน: ประธานาธิบดี สมัยที่ 3 (1) ที่ได้ตีพิมพ์ในวารสารรัสเซียศึกษาปีที่ 4 ฉบับที่ 1-2 (2556) กล่าวถึงแผนและนโยบายการบริหารประเทศของนายวลาดีมีร์ ปูตินในฐานะประธานาธิบดีของประเทศสหพันธรัฐรัสเซียสมัยที่ 3 และที่สำคัญได้กล่าวถึงการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีและประวัติความเป็นมาของรัฐมนตรีแต่ละคนที่ได้รับโอกาสเข้ามาบริหารประเทศด้วยเหตุผลแตกต่างกัน เช่น บางคนเข้าดำรงตำแหน่งด้วยความสัมพันธ์กับผู้นำประเทศแต่บางคนเข้าสู่อำนาจด้วยความรู้ความสามารถ ในตอนท้ายของบทความได้กล่าวถึงการประเมินผลการทำงานในรอบปีของคณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีมิตริ มิเดเวียตช์โดยประธานาธิบดีปูติน

คำสำคัญ: “ประธานาธิบดีปูติน” “ผลงานปูติน” “ปูตินประธานาธิบดีสมัยที่ 3”

AN ABSTRACT

This article is a continuation of the article, “Vladimir Putin: President 3(1),” published in the *Journal of Russian Studies*, 4th Year of Publication, Issues 1-2 (2013). It discusses the plan and administrative policy of Vladimir Putin in his third term of office as President of the Russian Federation. More importantly, it shows how the Cabinet was formed and a biography of each minister who has been given the opportunity to administer the country for a variety of reasons; namely, some have been selected for office because of their relationship with the country’s leader but some are in power because of their knowledge and ability. The end of the article deals with the annual assessment of the work of the Cabinet under the Premiership of Dmitri Medvedev by President Putin.

Key word: “President Putin” “Putin’s work” “Putin: President 3”
(President Putin’s Third Term in Office)

วลาดีมีร์ ปูติน: ประธานาธิบดีสมัยที่ 3 (2)

รมย์ ภิรมนตรี*

ในวันที่ 7 พฤษภาคม 2512 วลาดีมีร์ ปูติน (Путин Влади́мир Влади́мирович - 1952, Ленинград) เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐรัสเซียสมัยที่ 3 พร้อมกับนโยบายพัฒนาประเทศระยะยาวของตน ซึ่งได้ประกาศออกมาในรูปกฎหมายว่าด้วยนโยบายด้านเศรษฐกิจระยะยาวของรัฐบาล โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับการพัฒนาและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน และบรรลุเป้าหมายของการเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีของระบบเศรษฐกิจของรัสเซีย กฎหมายดังกล่าวได้มอบหมายให้ผู้ปฏิบัติคือรัฐบาลรัสเซียถือเอินนโยบายและนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้มีประสิทธิผลตามดัชนีเหล่านี้คือ

1. สร้างและพัฒนาดำรงงานที่มีประสิทธิภาพสูง 25 ล้านตำแหน่งภายในปี ค.ศ. 2020
2. เพิ่มปริมาณการลงทุนไม่น้อยกว่า 25% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี ค.ศ. 2015 และ 27% ในปี ค.ศ. 2018
3. เพิ่มปริมาณสินค้าเทคโนโลยี 1.3 เท่า ในปี ค.ศ. 2018 เมื่อเทียบกับปี ค.ศ. 2011
4. เพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน 1.5 เท่าในปี ค.ศ. 2018 เมื่อเทียบกับปี ค.ศ. 2011

*อาจารย์ คณะประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์รัสเซียศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชานานาชาติ) รัสเซียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. เพิ่มอันดับความน่าเชื่อถือในการประกอบธุรกิจตามการจัดอันดับของธนาคารโลก จากอันดับที่ 120 ในปี ค.ศ. 2011 เป็นอันดับที่ 50 ในปี ค.ศ. 2015 และ 20 ในปี ค.ศ. 2018

เพื่อให้แผนงานดังกล่าวสัมฤทธิ์ผล กฎศึกษาได้กำหนดให้รัฐบาลรัสเซียต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. กำหนดยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้สอดคล้องกับนโยบาย โดยแบ่งเป็น ระยะสั้นถึง ค.ศ. 2018 และระยะยาวถึง ค.ศ. 2030 ประกอบด้วย แผนงานหลักและแผนงานนโยบายต่อไปนี้ “การพัฒนาสาธารณสุข” “การพัฒนาการศึกษา” “การทบทวนรัฐธรรมนูญ” “การช่วยเหลือประชากรด้านสังคม” “การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” “การพัฒนาระบบการขนส่ง”

2. เพิ่มประสิทธิภาพของใช้งบประมาณ การจัดเก็บภาษีและการจัดซื้อของภาครัฐ

3. ควบรวมวิสาหกิจที่รัฐบาลถือหุ้นกว่ากึ่งหนึ่งคือ “กลุ่มบริษัทผู้สร้างอากาศยาน” กับ “กลุ่มบริษัทผู้สร้างเรือ” เข้าอยู่ภายใต้การบริหารของ รัฐวิสาหกิจ “โรสเทคโนโลยี” («Ростехнологии») เพื่อความเป็นเอกภาพ และความเข้มแข็งในการก้าวสู่แนวหน้าของตลาดโลกด้านอากาศยาน เรือ การสื่อสารและอวกาศ

4. เพิ่มบรรยากาศการประกอบธุรกิจ ลดระยะเวลา หน่วยงานและค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนดำเนินธุรกิจ

5. พัฒนาเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม อากาศยาน พัฒนาอุตสาหกรรมการต่อเรือ พัฒนาการแพทย์และเวชภัณฑ์ และพัฒนากิจการอวกาศ

จากหน้าที่และความรับผิดชอบดังกล่าว รัฐบาลรัสเซียที่นำโดยนายกรัฐมนตรีดมิตรี เมดเวียดีฟ (Медвѣдев Дмїтрїй Анатолѣвич -1965, Ленинград) อดีตประธานาธิบดีที่เพิ่งลงจากตำแหน่ง ได้มองเห็นอุปสรรคของการบริหารงานที่จะเกิดขึ้นหากยังคงให้คณะรัฐมนตรีชุดเดิมบริหารประเทศ จึงได้ปฏิรูปโครงสร้างการบริหารและคณะรัฐมนตรีใหม่ ที่มีรัฐมนตรีที่ตนได้คัดเลือกเข้ามาใหม่ประมาณสามในสี่¹ ซึ่งต้องใช้เวลาเกือบ 2 สัปดาห์ในการต่อรองกับประธานาธิบดีปูติน เนื่องจากคณะรัฐมนตรีชุดเดิมส่วนใหญ่บริหารประเทศมากกว่า 10 ปี ทำให้ “หยิ่งขาคล็ก” และยากที่จะโน้มน้าวให้ยอมรับกับการที่ต้องลงจากตำแหน่ง อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นผู้ใกล้ชิดกับประธานาธิบดีปูตินซึ่งมีทั้ง “เพื่อน” และ “ลูกน้องเก่า” ซึ่งจะกินอุปสรรคต่อการบังคับบัญชาของตน เพื่อเป็นการรักษาน้ำใจ “มิตรสหาย” ที่เคยทำงานร่วมกันมา ประธานาธิบดีปูตินจึงหาตำแหน่งงานใหม่ให้โดยเป็นตำแหน่งงานที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันมากนัก เช่น ตำแหน่งที่ปรึกษาหรือตำแหน่งผู้ช่วยประธานาธิบดี ที่อาจจะมีตำแหน่งบริหารอื่นๆ ควบตามความสามารถ อาทิ นายซีร์เกย์ อีวานอฟ (Иванов Сергей Борисович -1953, Ленинград) อดีตรองนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าสำนักงานประธานาธิบดี นางตาเตียนนา โกลีกาวา (Гóликoвa Тaтьянa Алексѣевна -1966, Мытищи) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและพัฒนาสังคมเป็นผู้ช่วย

¹<http://www.rtv.ru/novosti/298770/#ixzz2pm7JQ99i>

ประธานาธิบดี (ตั้งแต่ 20 ก.ย. 2013 เป็นประธานสภาตรวจเงินแผ่นดิน) นาง
แอลวีรา นาบีอูลลิโนนา (Набиуллина Эльвира Сахиповна - 1963,
Уфа) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นผู้ช่วยประธานาธิบดี
และผู้ว่าการธนาคารกลางรัสเซีย นายอีการ์ โชกาลิฟ (Шоголев Игорь
Олегович - 1965, Винница, УССР) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
และสื่อสารมวลชนเป็นผู้ช่วยประธานาธิบดี นายอันเดรย์ ฟูร์เซนโก (Фурсенко
Андрей Александрович - 1949, Ленинград) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาและวิทยาศาสตร์เป็นผู้ช่วยประธานาธิบดี (ต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็น
ประธานกิตติมศักดิ์มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์รัสเซีย) นายวลาดีสลอฟ ซูร์คอฟ (Сурков
Владислав Юрьевич (Асланбек Андарбекович Дудаев) 1964,
Липецкая область) อดีตรองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยประธานาธิบดี และ
นายอีการ์ ลีวีติน (Левитин Игорь Евгеньевич - 1952, Одесская
область, УССР) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการขนส่งเป็นที่ปรึกษา
ประธานาธิบดี (ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน ค.ศ. 2013 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วย
ประธานาธิบดี) มีอดีตรัฐมนตรีหลายคนได้รับตำแหน่งบริหารอื่นๆ เช่น นาย رشิด
นูกาลีเยฟ (Нурмалиев Рашид Гумарович 1956, г. Джетыгара,
Казахская ССР) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในเป็นรองเลขาธิการ
สภาความมั่นคงแห่งชาติรัสเซีย นายซีร์เกย์ โชยกู (Шойгу Сергей
Кужугетович - 1955, Чадан, Тувинская АО) อดีตรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกิจการพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัย
มายาวนานถึง 21 ปี (11 เมษายน ค.ศ. 1991-11 พฤษภาคม ค.ศ. 2012) นายปูติน
ได้สนับสนุนให้เป็นผู้ว่าการหน่วยการปกครองปริมณฑลมอสโก (หลังจากที่
ประธานาธิบดีปูตินได้ปลดนายอนาโตลีย์ ซีร์ดิวคอฟ (Сердюков Анатолий
Эдуардович-1962, Краснодарский край) ออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการป้องกันประเทศเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน ค.ศ. 2012 ได้แต่งตั้ง
นายโชยกูเข้าดำรงตำแหน่งแทน) นายวิกเตอร์ ซูบคอฟ อดีตนายกรัฐมนตรี
(14 กันยายน ค.ศ. 2007-7 พฤษภาคม ค.ศ. 2008) และรองนายกรัฐมนตรี

(7 พฤษภาคม ค.ศ. 2008-8 พฤษภาคม ค.ศ. 2012) ได้รับตำแหน่งผู้แทนพิเศษประธานาธิบดีรัสเซียเป็นผู้ประสานงานการประชุมประเทศผู้ส่งออกก๊าซ นายอีการ์ เซียชิน (Сечин Игорь Иванович - 1960, Ленинград) อดีตรองนายกรัฐมนตรีได้เป็นประธานบริษัทน้ำมัน “โรสเนฟต์” (РОСНЕФТЬ) ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันของรัฐบาล

นอกจากกลุ่ม “เพื่อน” และ “ลูกน้องเก่า” ของนายกเทศมนตรีปูตินที่ต้องพ้นจากตำแหน่งในรัฐบาลแล้ว “มิตรสหาย” เก้าแก่อีกกลุ่มหนึ่งของนายปูตินที่ นายมิดเวียดิฟนิชยอมให้อยู่ในคณะรัฐมนตรีต่อไปก็ไม่ค่อยจะมีบทบาทมากนัก ด้วยส่วนใหญ่จะได้รับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ซึ่งมีทั้งหมด 5 คนคือ นายอีการ์ ชวาลอฟ (Шувалов Игорь Иванович - 1967, Магаданская область) ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีคนที่ 1 มาตั้งแต่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ถึงปัจจุบันยังคงดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีคนที่ 1 และ คุมตำแหน่งประธานกองทุนทรัพย์สินของสหพันธรัฐรัสเซีย ในรัฐบาลมีหน้าที่ดูแลด้านการเงินและการลงทุน นายดมิตรี โรโกซิน (Рогозин Дмитрий Олегович, 1963, Москва) อดีตรองนายกรัฐมนตรี ยังคงได้รับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ช่วยนายกรัฐมนตรีดูแลด้านอุตสาหกรรมทหาร การจัดซื้ออาวุธของกองทัพ อุตสาหกรรมนิวเคลียร์ และอวกาศ อุตสาหกรรม อากาศยาน อุตสาหกรรมต่อเรือ ความร่วมมือด้านการทหารและความคุ้มครองส่งออก นายดมิตรี คาซาค ((Козак Дмитрий Николаевич - 1958, Кировоградская область, УССР) อดีตรองนายกรัฐมนตรี ยังคงได้รับ ตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายให้ดูแลเรื่องกีฬา เป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่เมืองโซซี นายอเล็กซานดร์ คลาโปนิน (Хлопонин Александр Геннадиевич - 1965, Коломбо, Цейлон) อดีตรองนายกรัฐมนตรี เป็นรองนายกรัฐมนตรีและผู้แทนประธานาธิบดีประจำเขตคอเคซัสเหนือ นายยูริ ตรูตนิฟ (Трутнев Юрий Петрович - 1956, Пермь) อดีต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองนายกรัฐมนตรีและผู้แทนประธานาธิบดีประจำภาคตะวันออกไกล ส่วนรองนายก

รัฐมนตรีที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาใหม่ประกอบด้วย นายซีร์เกย์ ปรีโฮดกา (Приходько Сергей Эдуардович - 1957, Москва) อดีตผู้ช่วยประธานาธิบดีได้รับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีดูแลด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย นายปรีโฮดกาเคยเป็นนักการทูตและมีความเชี่ยวชาญด้านการต่างประเทศ นางโอดกา กะลาเดียดส์ (Голодец Ольга Юрьевна - 1962, Москва) อดีตนักการเมืองที่มีพื้นฐานมาจากนักวิชาการด้านเศรษฐกิจและสังคมสำเร็จการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยมอสโก ก่อนได้รับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีดูแลด้านสังคม เคยทำงานเป็นรองผู้ว่าการกรุงมอสโก และได้ดูแลงานด้านสังคมมาก่อน นายอาร์คาดีร์ ดวาร์โควิช (Дворкович Аркадий Владимирович - 1972, Москва) อดีตผู้ช่วยประธานาธิบดี (ดมิตรี มิดเวียดีฟ ได้ติดตามนายมิดเวียดีฟมารับตำแหน่งของนายกรัฐมนตรี โดยได้รับมอบหมายให้ดูแลด้านเศรษฐกิจภาคการผลิตและการพลังงาน สำเร็จการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยมอสโกและปริญญาโทด้านเศรษฐศาสตร์จากสหรัฐอเมริกา

เมื่อได้ข้อเท็จจริงเรื่องการถอดถอนรัฐมนตรีชุดเก่าออกจากตำแหน่งแล้วขั้นตอนที่ง่ายกว่าคือแต่งตั้งคนที่มีความรู้ความสามารถในสายงานนั้นๆ มาทำหน้าที่แทน ทำให้คณะรัฐมนตรีชุดใหม่ของนายกรัฐมนตรีดมิตรี มิดเวียดีฟได้รับการวิจารณ์จากประธานาธิบดีปูตินว่า “เป็นคณะรัฐมนตรีเทคโนโลยี” โดยนายปูตินได้ให้เหตุผลของการแต่งตั้งดังกล่าวกับคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ที่ตนแต่งตั้งได้เข้าเป็นประธานที่ประชุมว่า เพื่อเป็นการใช้ศักยภาพของประเทศที่มีอยู่ให้เต็มที่²

คณะรัฐมนตรีชุดนี้จัดว่าเป็นคณะรัฐมนตรีที่ใช้เวลาจัดตั้งยาวนานที่สุดของรัสเซียยุคใหม่ โดยประธานาธิบดีปูตินได้ลงนามในกฎหมายแต่งตั้งในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ซึ่งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่มี 21 กระทรวง มีกระทรวงใหม่ 2 กระทรวงคือ กระทรวงการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงไกลและกระทรวงการสื่อสารและ

²http://www.strf.ru/material.aspx?CatalogId=363&d_no=00334#Uw1vms7YfGg

³<http://krf.ru/crisis/edros/106324.html>

ไตรมาสแรก ส่วนกระทรวงสาธารณสุขและพัฒนาสังคมเต็มได้ถูกแบ่งเป็นสอง
กระทรวงคือกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงแรงงานและการปกป้องทางสังคม

คณะรัฐมนตรีรัสเซียชุดใหม่ภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีมีดริ
มิตเวียดีฟประกอบไปด้วยรองนายกรัฐมนตรี 8 คนโดยมีรองนายกจากคณะ
รัฐมนตรีชุดเก่า 5 คน และรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาใหม่ 3
คน ในขณะที่รองนายกรัฐมนตรีคนที่ 1 ลดลงจาก 2 คนเหลือ 1 คนคือ นายอิการ์
ชวาลอฟ ส่วนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ นั้นประกอบด้วยรัฐมนตรีที่มาจาก
คณะรัฐมนตรีชุดเดิม 5 คน และเป็นรัฐมนตรีที่นายดมิตรี มิตเวียดีฟคัดเลือก
เข้ามาใหม่ 18 คนดังนี้

ซีร์เกย์ โชยกู (Шойгу Серг  й Кужуг  тович -1955, Чадан,
Тувинская АО) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กิจการพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัย 15 สมัย
รวมเวลาที่อยู่ในตำแหน่งนาน 21 ปี (11 เมษายน ค.ศ. 1991-11 พฤษภาคม
ค.ศ. 2012 รวมช่วงเวลาที่ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการแห่งสหพันธรัฐ
รัสเซียว่าด้วยกิจการพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทา
สาธารณภัย) เป็นรัฐมนตรีที่ได้รับความนิยมไว้วางใจสูงสุดจากประธานาธิบดีรัสเซียทุกคน
นับตั้งแต่ประธานาธิบดี บาริส เยลต์ซิน (Ельцин Борис Николаевич -
1931, Уральская область - 2007, Москва) ถึงประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน

เป็นหัวหน้าพรรคเอกภาพ («Единство» 1999-2001) คนแรก ก่อนที่จะยุบรวม
กับพรรคปิตุภูมิ («Отечество» 1998-2001) ที่มีนายยูริ ลุจคอฟ (Лужков
Юрий Михайлович - 1936, Москва) เป็นหัวหน้าและพรรคมวลรัสเซีย
(«Вся Россия» 1999-2001) ที่นำโดยมินทิเมียร์ ชัยมียอฟ (Шаймиев
Минтимер Шарипович - 1937, Татарская АССР) เป็นพรรคสหรัสเซีย
(«Единая Россия» - 2001)⁴ ปัจจุบันเป็นหนึ่งในคณะกรรมการสภาสูงสุดของ
พรรค (หรือคณะกรรมการบริหารพรรค เป็นคณะกรรมการที่มีสมาชิก 91 คน)
นอกจากนั้นในทางการเมืองในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมยังมีตำแหน่ง
พ่วงเป็นสมาชิกถาวรสภาความมั่นคงแห่งชาติรัสเซียเป็นหลักประกันบทบาทและ
ความสำคัญของเขาในระดับประเทศอีกตำแหน่งหนึ่ง

ซีร์เกย์ ลัฟโรฟ (Лавров Сергей Викторович - 1950, Москва)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ยังคงอยู่ในตำแหน่งเป็นสมัยที่ 5 รวม
ระยะเวลา 10 ปี (ค.ศ. 2004-ค.ศ. 2014) จัดว่าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ต่างประเทศที่ดำรงตำแหน่งติดต่อกันยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์รัสเซียยุคใหม่
เป็นนักการทูต “มืออาชีพ” ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
(Московский государственный институт международных
отношений: МИМО) ของกระทรวงการต่างประเทศสหภาพโซเวียต มี

⁴<http://lenin.ru/russia/2000/05/27/edinstvo/>

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศสและสิงหลได้เป็นอย่างดี เริ่มงานจากนักการทูตฝึกหัดที่สถานทูตรัสเซียในศรีลังกา “ไต่ระดับ” มาถึงผู้อำนวยการกรมองค์การระหว่างประเทศและปัญหาาระดับโลกของกระทรวงการต่างประเทศ จากนั้นในปี ค.ศ. 1992 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ มีหน้าที่ดูแลงานด้านองค์การระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สิทธิมนุษยชนและความร่วมมือทางวัฒนธรรม รวมทั้งดูแลงานของกรมที่ดูแลงานที่เกี่ยวข้องกับประเทศเครือรัฐอิสระ และในปี ค.ศ. 1994 ได้เดินทางไปดำรงตำแหน่งผู้แทนถาวรของรัสเซียประจำองค์การสหประชาชาติ ตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม ค.ศ. 2004 ได้เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นสมัยแรก ในขณะเดียวกันก็มีตำแหน่งสมาชิกถาวรสภาความมั่นคงแห่งชาตินิวซีแลนด์เป็นหลักประกันบทบาทและความสำคัญของเขาในระดับประเทศ นายชีร์เกย์ ลัฟโรฟเป็นนักการทูตที่โลกตะวันตกมองว่าเป็นคนที่มีนิสัย “ก้าวร้าว” ซึ่งในสื่อตะวันตกวิเคราะห์ว่าสอดคล้องนโยบายตามประเทศที่ก้าวร้าว ครั้งใหม่ตามแนวทางของประธานาธิบดีปูติน⁵ เหตุการณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงอุปนิสัยของนายชีร์เกย์ ลัฟโรฟอีกประการหนึ่งขณะดำรงตำแหน่งผู้แทนถาวรของรัสเซียประจำองค์การสหประชาชาติคือการประท้วงนโยบายห้ามสูบบุหรี่ภายในอาคารองค์การสหประชาชาติของเลขาธิการใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ นายโคฟี อันนัน โดยนายลัฟโรฟได้คัดค้านว่า “อาคารหลังนี้เป็นของสมาชิกองค์การสหประชาชาติ และเลขาธิการใหญ่เป็นเพียงผู้จัดการมันเท่านั้น” «Этот дом принадлежит всем членам ООН и его генеральный секретарь всего лишь управляющий»

⁵<http://www.telegraph.co.uk/news/politics/2667840/David-Miliband-subjected-to-F-word-tirade-from-Russian-foreign-minister.html>

⁶David M. Herszenhorn, Michael R. Gordon (arr.) *pyevn* Veteran Diplomat Fond of Cigars, Whiskey and Outfoxing U.S.//New York Times, 16 September 2013

วิตาลีย์ มุตโก (Мутко Виталий Леонтьевич -1958 Краснодарский край) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกีฬา ยังคงอยู่ในตำแหน่งเป็นสมัยที่ 2 ติดต่อกัน โดยในสมัยแรกที่เขาสืบตำแหน่งในปี ค.ศ. 2008 กระทรวงนี้มีชื่อว่ากระทรวงการกีฬา การท่องเที่ยวและกิจการเยาวชน นายมุตโกเริ่มงานกปรเมืองจากการเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ในเมืองเลนินกราด เป็นผู้แทนและผู้บริหารพรรค เมื่อสหภาพโซเวียตล่มสลายจึงได้เป็นรองผู้ว่าการเมืองเซนต์ปีเตอ์สเบิร์กพร้อมกับนายวลาดีมีร์ ปูติน ด้วยเหตุนี้ทำให้เส้นทางทางการเมืองของเขาจึงราบรื่นตั้งแต่ “เพื่อนร่วมงาน” ได้เข้ามาเป็นผู้บริหารระดับสูงของประเทศ ระหว่างปี ค.ศ. 1997-2003 ได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานสโมสรฟุตบอล “เซนนิต” (ФК «Зенит») ในปี ค.ศ. 2001 ได้ก่อตั้งการแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีกของรัสเซียขึ้น มีการว่าจ้างผู้ฝึกสอนชาวต่างชาติมาคุมทีมชาติของรัสเซีย อีกทั้งผลักดันให้รัสเซียได้เป็นเจ้าภาพการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกในปี ค.ศ. 2018 จากผลงานและภารกิจดังกล่าวทำให้วิตาลีย์ มุตโกยังอยู่ในตำแหน่งนี้ไปอีกจนกว่าการแข่งขันฟุตบอลโลกที่รัสเซียเป็นเจ้าภาพจะสิ้นสุดลง หากว่าทำผลงานได้ประทับใจชาวรัสเซีย ประธานาธิบดีปูตินคงพร้อมที่จะให้รับตำแหน่งนี้ต่อไปหากนายมุตโกยังไม่อยากจะเกษียณ

ออลิคซานดร คีนาวาลอฟ (Коновалов Александр Владимирович - 1968, Ленинград) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ยังคงอยู่ในตำแหน่งเป็นสมัยที่ 2 ติดต่อกัน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-โท-เอก จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก เป็นนักศึกษารุ่นน้องคณะของประธานาธิบดีปูติน และนายกรัฐมนตรีมิดเวียดีฟ ขณะที่เป็นนักศึกษาได้เป็นนักกีฬาเรือพาย หลังสำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 1992 ได้เข้าทำงานเป็นอัยการฝ่ายสืบสวนของสำนักงานอัยการเขตวียบอร์ก (Выборгский район) เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก และได้เติบโตในสายงานอัยการมาเป็นลำดับ ระหว่างที่ทำงานอัยการอยู่นั้นนาย ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยออร์โธดอกซ์ นักบุญทีกอนอฟ (Православный Свято-Тихоновский гуманитарный университет) จนสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนานิกายออร์โธดอกซ์ ในเดือนเมษายน ค.ศ. 2005 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอัยการประจำสาธารณรัฐบาชคีเรีย (Башкирия) และในปลายปีนั้นได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประธานาธิบดีประจำเขตโวลก้าจนถึงวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ได้มีกฎหมายของประธานาธิบดีแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นสมัยแรก และในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมต่อเนื่องเป็นสมัยที่ 2 แรงสนับสนุนที่สำคัญที่ผลักดันให้ ออลิคซานดร คีนาวาลอฟเติบโตในสายงานบริหารงานยุติธรรมอย่างรวดเร็วคือ “รุ่นพี่” คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ที่เป็นทั้งนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดี

เดียนิส มานตูร์ฟ (Мантуров Денис Валентинович - 1969, Мурманск) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า อดีตรัฐมนตรีช่วยและรักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า หลังสำเร็จการศึกษาด้านสังคมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยมอสโก ได้เริ่มทำงานด้านการขนส่งทางอากาศ จากการทำเป็นคนรุ่นใหม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดีจึงได้เปลี่ยนงานเป็นฝ่ายขายเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ “มิ 8” («Ми8») ของโรงงานอากาศยานอูลานอูเต้ (Улан-Удэнский авиационный завод) และในอีก 5 ปีต่อมาได้เลื่อนตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการใหญ่ของโรงงานดังกล่าว เมื่อทำงานในตำแหน่งรองผู้อำนวยการใหญ่ได้ 2 ปีได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายการค้าของ “โรงงานแอม แอล มิลเฮลิคอปเตอร์แห่งเมืองมอสโก” («Московский вертолётный завод имени М. Л. Милля») ซึ่งเป็นโรงงานสาขาของโรงงานเมืองอูลานอูเต้ในปี ค.ศ. 2003-2007 ได้รับความไว้วางใจจากนายวลาดิมีร์ ปูตินให้เป็นผู้ประสานงานใหญ่ “กลุ่มบริษัทอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ” และตั้งแต่ 11 กันยายน ค.ศ. 2007 ถึง 19 มีนาคม ค.ศ. 2008 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและพลังงาน และตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 2008 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า และในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า เพื่อสานงานต่อจากวาระที่แล้วแต่อยู่ในตำแหน่งสูงสุดของกระทรวง

มิกฮาอีล อาบือซอฟ (Абызов Михайл Анатольевич - 1972, Минск, БССР) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นที่ใกล้ชิดกับนายกรัฐมนตรี ดมิตรี มิเดเวียดีฟ เคยทำงานเป็นผู้ประสานงานคณะกรรมการด้านสังคมให้กับ นายมิดเวียดีฟ เป็นสมาชิกสหภาพนักอุตสาหกรรมและนักธุรกิจรัสเซีย เริ่มชีวิตการทำงานตั้งแต่อายุ 14 ปีด้วยการเป็นเด็กทำงานทั่วไปในโรงพิมพ์ ที่กรุงมินสค์ (Минск) จากนั้นได้เป็นคนงานขนเบียร์ที่โรงงานเบียร์ “เบลารุส” («Беларусь») ขณะที่ศึกษาที่สถาบันแพทย์ของเบลารุสระหว่างปิดภาคการศึกษาได้ร่วมกับนักศึกษาของสถาบันไปทำงานก่อสร้างที่เมืองทียมิน (Тюмень) และได้รับค่าตอบแทนที่สูง จึงเป็นแรงบันดาลใจในการทำธุรกิจ ถึงแม้ว่ากำลังศึกษาอยู่เขาได้มีความก้าวหน้าทางธุรกิจจนกลายเป็นผู้บริหารบริษัทในเครือของกลุ่มรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานที่ใหญ่ที่สุดในรัสเซีย “เเยียแอสรัสเซีย” «ЕЭС России» โดยเป็นหัวหน้าฝ่ายนโยบายการลงทุนและแผนธุรกิจ และในปี ค.ศ. 1999 ได้ขึ้นเป็นรองประธานกลุ่มรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ซึ่งนับว่าเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ในทางบริหารเป็นอย่างมาก เพราะในขณะนั้นเขายังไม่ได้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเลย ในปี ค.ศ. 2003 มิกฮาอีล อาบือซอฟได้เป็นประธานผู้อำนวยการบริษัท “ระบบการสื่อสารรัสเซีย” («Российские коммунальные системы») และในปี ค.ศ. 2005 ได้เป็นประธานผู้อำนวยการใหญ่บริษัท “กุซบาสร์ชเรียซอูกัล” (“Кузбассразрезуголь”) ในปี ค.ศ. 2006 -2012 ประธานคณะกรรมการบริษัท “อาร์ยูคอม” (RU-COM) ที่ทำธุรกิจก่อสร้างและวิศวกรรมครบวงจรโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงไฟฟ้าทุกประเภทพร้อมบริการซ่อมบำรุง และในเดือนมกราคม ค.ศ. 2012 ได้เป็นประธาน

คณะกรรมการบริษัท "กลุ่ม เยีย 4" («Группа Е4.») ที่ทำธุรกิจก่อสร้าง โรงไฟฟ้าพลังความร้อน โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ โรงไฟฟ้าพลังน้ำ โรงงานอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐาน และอาคารที่พักอาศัยพร้อมบริการซ่อมบำรุง โดยได้รับ สัมปทานจากโครงการของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การเข้ามา มี ตำแหน่งในรัฐบาลของเขาดูเหมือนเป็นการผูกขาดโครงการก่อสร้างต่างๆ ของ รัฐบาลไปในตัว

อาลิซชานดร์ กาลูชกา (Галушка Александр Сергеевич - 1975, Московская область) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาภูมิภาคตะวันออกไกล เป็นรัฐมนตรีที่มาจากภาคประชาสังคมที่ไม่มีความโดดเด่นในประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานมากนัก โดยก่อนเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีได้เป็นประธาน และประธานร่วมขององค์กรทางสังคมและการเมือง-สังคม ที่สำคัญของรัสเซีย หลายองค์กรเช่น "ธุรกิจรัสเซีย" «Деловая Россия» "ประชาชนแนวหน้า" «Общероссийский народный фронт» ซึ่งเป็นองค์กรภาคประชาสังคม ที่ทำหน้าที่เคลื่อนไหวเพื่อนำเสนอข้อเรียกร้องต่างๆ ของประชาชนต่อรัฐบาลอีก ทั้งเคลื่อนไหวโหวตสนับสนุนรัฐบาลหรือพรรคการเมืองที่องค์กรมีความเห็นสอดคล้อง ด้านนโยบาย ในการเข้ารับตำแหน่งของนายอาลิซชานดร์ กาลูชกานั้นจัดเป็นการ

ขึ้นดำรงตำแหน่งตามนโยบายของประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน เพราะองค์กรทางสังคมที่นายกาลูกกาดูแลอยู่จัดตั้งขึ้นตามนโยบายด้านประชาสังคมของนายปูตินที่ได้แถลงไว้ในที่ประชุมพรรค “สหรัสเซีย” โดยผู้นำองค์กรไม่ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองแต่สามารถเข้าสู่รัฐสภาได้ด้วยบัญชีรายชื่อของพรรค “สหรัสเซีย”⁷

ซีร์เกย์ ดันสโกย (Донской Сергей Ефимович - 1968, Московская область) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำเร็จการศึกษาด้านวิศวกรรมเครื่องกลอัตโนมัติ จากสถาบันน้ำมันและก๊าซกูบกินา (Государственная Академия нефти и газа им. Губкина) กรุงมอสโก ในปี ค.ศ. 1993 เริ่มชีวิตการทำงานเป็นวิศวกรเครื่องกลอัตโนมัติตามที่ได้ศึกษา มาได้ 1 ปีก็เปลี่ยนงานไปเป็นโบรคเกอร์ขายหุ้นให้กับบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ จนกระทั่งได้เป็นนักวิเคราะห์หุ้นและได้ทำงานในแผนกการเงินของบริษัทลูคอย («Лукойл») ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันเอกชนรายใหญ่ที่สุดในรัสเซีย ในระหว่างนั้นคือระหว่างปี ค.ศ. 1999-2000 ได้เป็นที่ปรึกษาให้กับหัวหน้าแผนกสัญญาการแบ่งปันผลประโยชน์ของกระทรวงเชื้อเพลิงและพลังงาน ระหว่างปี ค.ศ. 2001-2005 ได้ย้ายไปเป็นหัวหน้าแผนกการเงินของบริษัทซารูเบียชเนฟ («Сарубежнефть»)

⁷«Коммерсантъ»: «Владимир Путин перешёл линию фронта. Лидер “Единой России” вводит в бой народное ополчение». № 81 (4622), 07.05.201

ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันของรัฐบาลที่ไปลงทุนด้านน้ำมันกับรัฐบาลต่างประเทศ จากนั้นได้เข้าทำงานในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติในตำแหน่งผู้อำนวยการแผนก เศรษฐกิจและการเงิน จนถึงปี ค.ศ. 2008 จึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ ในปี ค.ศ. 2011 นายวลาดีมีร์ ปูตินในฐานะ นายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยการใหญ่รัฐวิสาหกิจด้านสำรวจวางแผน และจัดการทรัพยากรธรรมชาติของประเทศบริษัทมหาชน โรสก็อโลเกีย («Росгеология») และในปีต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อดูแลผลประโยชน์และนโยบาย โดยรวมด้านทรัพยากรธรรมชาติ

วลาดีมีร์ คอลาโคลด์ซีฟ (Колокольцев Владимир Александрович - 1961, Пензенская область) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายใน อดีตผู้บัญชาการตำรวจกรุงมอสโก เกิดในครอบครัวกรรมกรเริ่มต้นชีวิตการทำงานด้วยการขับรถบรรทุก จากนั้นเข้าไปทำงานในโรงงานเป็นพนักงานควบคุมเครื่องจักรก่อนที่จะถูกเรียกตัวเข้าเป็นทหารโดยได้เข้าประจำการเป็นทหารชายแดนที่ชายแดนประเทศอัฟกานิสถาน หลังปลดประจำการได้เข้าทำงานเป็นตำรวจโดยทำงานในแผนกรักษาความปลอดภัยให้กับสถานทูตต่างๆ ที่ตั้งอยู่ในกรุงมอสโก ในปี ค.ศ. 1984 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าหมู่ลาดตระเวนในเขตกาการิน (Гагаринский район) ของกรุงมอสโกและในปีต่อมาได้เข้าศึกษาในวิทยาลัย

การเมืองระดับสูงขององค์กรยูเวนคอมมิวนิสต์แห่งสหภาพโซเวียต หลังสำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 1989 ได้เข้าทำงานในหน่วยสืบสวนคดีอาญากรมตำรวจประจำเขตกุนเซฟ (Кунцевский район) ของกรุงมอสโก จากนั้นได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรองหัวหน้าสถานีตำรวจเขต 20 และหัวหน้าสถานีตำรวจเขต 8 ตามลำดับ ในปี ค.ศ. 1992 ได้เข้าทำงานในแผนกสืบสวนคดีอาชญากรรม ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติกรอวูโลแผนก 2 และในปีต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจเขต 103 ของกรุงมอสโก ก่อนการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าสถานีดังกล่าว เขาได้ร่วมแสดงภาพยนตร์แนวสืบสวนสอบสวนโดยได้แสดงเป็นตำรวจฝ่ายสืบสวนที่เขาเองเป็นอยู่ในชีวิตจริง ซึ่งได้รับการชื่นชมจากผู้ได้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก จากนั้นเวลาตีมีร์ อะลาโคลด์ซึฟ ได้ประสบความสำเร็จในอาชีพตำรวจตามลำดับจนกระทั่งในปี ค.ศ. 2009 ได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีปูตินให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจกรุงมอสโกแทนพลตำรวจโทเวลาตีมีร์ โพรนิน (Владимир Проинин) ที่ถูกถอดออกจากตำแหน่งเนื่องจากผู้ได้บังคับบัญชาพันตำรวจโทเดียนิต เยียฟชียุคอฟ (Денис Евсюков) ผู้กำกับการสถานีตำรวจเขตซาริตซินนา (Саритцыно) ได้เมาสุราและใช้ปืนที่เคยกอคดีอาชญากรรมยิงประชาชนในห้างสรรพสินค้าเสียชีวิต 2 คน บาดเจ็บ 5 คน ในการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ของนายกรัฐมนตรี มิตรเวียตฟ พลดตำรวจโทเวลาตีมีร์ อะลาโคลด์ซึฟได้ถูกวางตัวให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในไว้ตั้งแต่แรก เนื่องจากเขามีประวัติการทำงานที่เป็นที่ยอมรับและระหว่างการทำงานที่ผู้บัญชาการตำรวจกรุงมอสโกก็ทำหน้าที่ได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นหลังจากได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในมาแล้ว 1 ปีประธานาธิบดีปูตินก็ได้เลื่อนยศให้เป็นพลตำรวจเอกเป็นกรณีพิเศษอีกด้วย

ดมิตรี ลิวานอฟ (Ливанов Дмитрий Викторович - 1967, Москва, СССР) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและวิทยาศาสตร์ อดีตเลขาธิการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เป็นศาสตราจารย์ด้านฟิสิกส์ สำเร็จการศึกษาจากคณะฟิสิกส์จากสถาบันเหล็กและโลหะผสมมอสโก (Московский институт стали и сплавов) จากนั้นได้ศึกษาต่อจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกแล้วทำงานวิชาการและบริหารวิชาการจนได้รับตำแหน่งอธิการบดีของสถาบัน ด้านการเมืองได้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการสภาสูงสุดของพรรคสหรัลเซีย (หรือคณะกรรมการบริหารพรรค เป็นคณะกรรมการที่มีสมาชิก 91 คน) ที่มีนายดมิตรี มิทเวียดีฟเป็นหัวหน้าพรรค ในปี ค.ศ. 2005-2007 ได้ทำงานในตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2007 ได้รับตำแหน่งเป็นอธิการบดีสถาบันเหล็กและโลหะผสมมอสโกจนกระทั่งปี ค.ศ. 2012 ได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี ปูตินให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและวิทยาศาสตร์ จากผลสำรวจความนิยมจากผลงานใน 6 เดือนแรกของการทำงานในตำแหน่ง รัฐมนตรีของนายปูตินนั้นมีคะแนนต่ำที่คือได้คะแนน 2.6 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน⁸ อีกทั้งได้ให้วิจารณ์เรื่องการรับเด็กรัสเซียเป็นบุตรบุญธรรมของชาวอเมริกัน

⁸<http://www.bfm.ru/news/212949>

ซึ่งก็ถูกส.ส. พรรคเดียวกันที่เป็นเจ้าของกระทู้ตอบโต้จน “เสียหน้า” และ “เสียท่า”⁹ จนถูกประธานาธิบดีปูตินได้ออกกฤษฎีกาดำหนิ¹⁰ ซึ่งก็เท่ากับเป็นการคาดโทษเอาไว้ว่าหากไม่ปรับปรุงการทำงานของตนเองให้ดีขึ้นก็就会被ปรับออกจากตำแหน่ง

วลาดีมีร์ มิตินสกี (Мединский Влади́мир Ростисла́вович - 1970, Черкаска́я о́бласть, УССР) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-โทด้านวารสารศาสตร์และปริญญาเอกด้านรัฐศาสตร์จากสถาบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ รัสเซีย ระหว่างที่ศึกษาในระดับปริญญาเอกได้ทำงานเป็นอาจารย์ในสถาบันดังกล่าวไปด้วย และในปี ค.ศ. 1999 ได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ในสถาบันดังกล่าว ในเส้นทางการเมือง วลาดีมีร์ มิตินสกีได้เข้าไปช่วยนายกัโอรกี บาบอส (Геор́гий Валенти́нович Бо́с- 1963, Москва) อดีตส.ส. และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ภาษีและการจัดเก็บที่ดูแลและการหาเสียงเลือกตั้งให้กับพรรค ปิโตรุมิ-มวอร์สเชิ โดยมิตินสกีได้รับมอบหมายให้ดูแลเรื่องป้ายประชาสัมพันธ์หาเสียงเลือกตั้งของพรรคในภูมิภาค ซึ่งต่อมาได้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการกลาง

⁹ Кашеланова А. Лахова: «Министр образования не понимает, чем занимается». Известия (18.12.2011)

¹⁰ <http://pravo.gov.ru:8080/page.aspx?24379>

ของพรรคปิตุภูมิ ในขณะที่เดียวกันก็ได้เป็นอธิบดีกรมข้อมูลนโยบายของกระทรวง
พาณิชย์และการจัดเก็บ ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2002 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร จากพรรคปิตุภูมิ-มวลรวม ในขณะที่เดียวกันก็ได้จัดตั้ง
บริษัทประชาสัมพันธ์เพื่อรับงานประชาสัมพันธ์จากพรรคการเมือง ในปี ค.ศ. 2001
ได้เข้าเป็นสมาชิกพรรคสหรัศเซีย และในปี ค.ศ. 2003 ได้รับการเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคสหรัศเซีย ซึ่งต่อมาได้เป็น
หนึ่งในคณะกรรมการสภาสูงสุดของพรรคดังกล่าว ในสภาผู้แทนราษฎรได้เป็น
รองประธานกรรมาธิการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและในปี ค.ศ.
2004-2011 ได้เป็นประธานกรรมาธิการวัฒนธรรม และได้เข้าดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 วลาดิมีร์
มีตินสกีมีมุมมองเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่ขัดแย้งกับนักประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่
และเป็นหนึ่งในประเด็นที่ถูกต่อต้านและถูกเรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เขาได้มองประวัติศาสตร์ว่า "ข้อเท็จจริงนั้น
ไม่ได้มีความหมายอะไรมาก ถ้าจะพูดให้หายยิ่งกว่านั้นคือ ในการเขียนประวัติศาสตร์
มันไม่ได้มีความหมายอะไรเลย การเขียนประวัติศาสตร์ไม่ได้เริ่มต้นที่ข้อเท็จจริง
แต่เริ่มที่การตีความ ถ้าหากคุณรักประเทศของคุณ รักประชาชนของคุณ
ประวัติศาสตร์ที่คุณจะเขียนก็ต้องออกมาในด้านดีเสมอ"¹¹

¹¹ Медискин В.Р. Война: Мифы СССР1939-1945. М.:Олимп Медиа групп.2011. с.658.

มิคฮาอิล เมียน (Мень Михайл Александрович - 1960, Московская область) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและที่พักออาศัย อดีตรองผู้ว่าการกรุงมอสโก และผู้ว่าการเขตการปกครองอิวานอฟ (Ивановская область) เป็นบุตรของนักบวชในคริสตศาสนานิกายออร์ทอด็อกซ์ ในวัยเด็กเคยแสดงภาพยนตร์เป็นตัวละครเอกของเรื่อง ปัจจุบันยังคงเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรก เคยเข้าศึกษาจากสถาบันกุบกินปีโตรเคมีและก๊าซกรุงมอสโก (Московский институт нефтехимической и газовой промышленности им. И. М. Губкина) ระหว่างนั้นได้ถูกเรียกเข้าเป็นทหาร เมื่อปลดประจำการได้เข้าศึกษาในคณะผู้กำกับการแสดง มหาวิทยาลัยศิลปะและวัฒนธรรมกรุงมอสโก (Московский государственный университет культуры и искусств) อีกทั้งต่อมาได้สำเร็จการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์อีกสาขาหนึ่งด้วย ระหว่างปี ค.ศ. 1986-1987 ได้เข้าเป็นสมาชิกวงดนตรี “โมสต์” («Мост») ในตำแหน่งนักร้องเสียงเบส ในปี ค.ศ. 1993 ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงมอสโกและในปี ค.ศ. 1995 ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาผู้แทนราษฎรได้ดำรงตำแหน่งรองประธานกรรมการด้านวัฒนธรรม ในปี ค.ศ. 1999 ได้สมัครรับเลือกตั้งประเภทบัญชีรายชื่อพรรค “ยาบลอกะ” («Яблоко») อยู่ในลำดับที่ 3 ของบัญชี อีกหนึ่งปีต่อมาได้ลาออกเพื่อเป็นผู้สมัครอิสระลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นรองผู้ว่าการเขตปริมณฑลมอสโก ปี ค.ศ. 2002 ได้ลาออกจากตำแหน่งรองผู้ว่าการเขตปริมณฑลมอสโกเพื่อเข้ารับตำแหน่งรองผู้ว่าการกรุงมอสโกที่มีความโดดเด่นและมีอนาคตมากกว่า โดยได้รับมอบหมายให้ดูแลงานด้านความร่วมมือระหว่าง

เขตและกีฬา ในปี ค.ศ. 2005 ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินได้เสนอตำแหน่งผู้ว่าการเขตการปกครองอีวานอฟให้โดยแลกกับการลาออกจากตำแหน่งรองผู้ว่าการกรุงมอสโกและเข้าเป็นสมาชิกพรรคสหรัสเซีย มิคฮาอิล เมียน หลังจากการดำรงตำแหน่งผู้ว่าการเขตการปกครองอีวานอฟมาสองสมัยนักรัฐศาสตร์ท้องถิ่นหลายคนไม่พอใจในผลงานของเขาเป็นอย่างมากโดยมีบางคนได้กล่าวหาว่ามิคฮาอิล เมียนได้ทำให้ระบบการเมืองของเขตอีวานอฟตกต่ำลง¹² ถึงกระนั้นก็ตามประธานาธิบดีปูตินได้แต่งตั้งให้เขาย้ายขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและที่พักออาศัย และจัดว่าเป็นรัฐมนตรีคนแรกของกระทรวง ด้วยเพิ่งมีกฤษฎีกาจัดตั้งกระทรวงโยธาธิการและที่พักออาศัยเป็นครั้งแรก จัดว่าเป็นงานที่ท้าทายมากเพราะการสร้างที่พักออาศัยสำหรับคู่สมรสรายใหม่ๆ จัดเป็นนโยบายหลักด้านสังคมของนายปูตินโดยในแต่ละปีจะมีงบประมาณเพื่อการนี้กว่า ๑ หมื่นล้านรูเบิล¹³

¹²http://www.gazeta.ru/politics/2013/10/16_a_5710537.html

¹³<http://www.gosstroy.gov.ru/images/otchet/yvpolneniyevgo-2013-2.pdf>

นิกาลัย นีคีฟาร์ฟ (Никифоров Николай Анатольевич - 1982, Казань) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสื่อสารและสื่อสารมวลชน จัดเป็นรัฐมนตรีที่อายุน้อยที่สุดของคณะรัฐมนตรีชุดนี้ เริ่มชีวิตการทำงานตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมปลายโดยเป็นครูสอนพิเศษ ครั้นเมื่อเข้าศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยคาซัน ได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ประจำห้องทดลองของศูนย์วิจัยคณิตศาสตร์ และกลศาสตร์ ในขณะที่เดียวกันก็ได้ทำงานด้านธุรกิจเป็นรองผู้อำนวยการบริษัทบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต “อี คาซัน อีอายุ” (e-kazan.ru) หลังสำเร็จการศึกษา ได้เข้าทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ของศูนย์วิจัยและในขณะที่เดียวกันก็ได้ทำธุรกิจเป็นรองผู้อำนวยการบริษัทด้านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตอีกบริษัทหนึ่ง ในปี ค.ศ. 2005 ได้เป็นที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐตาตาร์สถาน (Татарстан) และเป็นสมาชิกคณะทำงานด้านการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในหน่วยงานของสาธารณรัฐ และในปีต่อมาได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศสาธารณรัฐตาตาร์สถาน ในปี ค.ศ. 2010 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสารสนเทศและการสื่อสารของสาธารณรัฐตาตาร์สถาน ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งเขาได้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเอกสารของสาธารณรัฐจัดตั้งไอทีปาร์ค («ИТ-парк») ของจัดตั้งมหาวิทยาลัยไอที

(IT-университета) และบัณฑิตวิทยาลัยด้านไอทีและระบบอินเทอร์เน็ตมหาวิทยาลัย
คาซาน (Казанский федеральный университет) จากผลงานดังกล่าว
ทำให้เขาได้รับการคัดเลือกจากนายกรัฐมนตริมิดเวียดิฟให้เข้ามาดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสื่อสารและสื่อสารมวลชน

ออลิซซานดร โนวัค (Новак Александр Валентинович -1971,
УССР) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
สำเร็จการศึกษาเศรษฐศาสตร์และการจัดการอุตสาหกรรมโลหะจากสถาบันอุตสาหกรรม
นอริลสค์ (Норильский индустриальный институт) และสำเร็จการ
ศึกษาด้านการจัดการจากมหาวิทยาลัยมอสโก (Московский государственный
университет имени М. В. Ломоносова) เริ่มการทำงานจาก เจ้าหน้าที่
ฝึกงานในฝ่ายการผลิต และนักเศรษฐศาสตร์ฝึกงานจนกระทั่งเป็นหัวหน้าฝ่าย
การเงินของสำนักงานบัญชีโรงงานโลหะนอริลสค์ จากนั้นในปี ค.ศ. 1997-1999
ได้ทำงานในตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายเศรษฐกิจของโรงงานดังกล่าวและ
ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2002 ได้ทำงานในตำแหน่งรองผู้ว่าการเมืองนอริลสค์ฝ่าย
เศรษฐกิจและการคลัง ระหว่างปี ค.ศ. 2002-2007 ได้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าการ

เขตคราสนยาสค์ (Красноярский край) และหัวหน้าแผนกการเงินของ
สำนักผู้ว่าการเขตคราสนยาสค์ ในปี ค.ศ. 2008-2012 ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2012
นายออลิซานดร โนวัคได้รับการแต่งตั้งขึ้นเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
เหตุผลสำคัญที่ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินได้แต่งตั้งเขาเข้ารับตำแหน่งดังกล่าว
คือการแก้ไขปัญหาหนี้ค่าก๊าซที่ยูเครนยังติดค้างรัสเซียอยู่กว่า 3.5 พันล้าน
ดอลลาร์สหรัฐ ด้วยนายโนวัคเป็นชาวยูเครนโดยกำเนิดคงจะเจรจากับชาวยูเครน
ได้ง่ายกว่าให้ชาวรัสเซียไปเจรจา

วลาดิมีร์ ปูชโกฟ (Пучков Владимир Андреевич -1959,
Волгоградская область) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการพลเรือนป้องกัน
ประเทศ สถานกาวในฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัย เป็นนายทหารยศพลโท สำเร็จ
การศึกษาจากวิทยาลัยวิศวกรรมทหารที่ยูมิน (инженерное командное
училище) ในปี พ.ศ. 1979 ได้รับการบรรจุเป็นนายทหารช่างประจำกองทัพอากาศ
ตะวันออก จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยวิศวกรรมทหารชั้นสูงจนสำเร็จได้
ทำงานในตำแหน่งหัวหน้าแผนกและอาจารย์หลักสูตรกิจการพลเรือนป้องกัน

ประเทศและได้เลื่อนยศและตำแหน่งในสายงานกิจการพลเรือนป้องกันประเทศ โดยลำดับ จนกระทั่งได้รับตำแหน่งเป็นอธิบดีกรมป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กระทรวงกิจการพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างปี ค.ศ. 2007-2012 ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกิจการพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัย จากประสบการณ์อันยาวนานในสายงานพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัยของพลโทวลาดิมีร์ ปูซโกฟ ในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินจึงได้ออกกฤษฎีกาแต่งตั้งพลโท วลาดิมีร์ ปูซโกฟ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการพลเรือนป้องกันประเทศ สถานการณ์ฉุกเฉินและบรรเทาสาธารณภัยแทนพลเอกชิร์เกย์ โยชกูตติวีรัฐมนตรี 15 สมัยผู้ซึ่งเป็นตำนานของกระทรวงนี้

อันโตน ซิลูอานอฟ (Силуанов Антон Германович -1963, Москва) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นหนึ่งในคณะกรรมการสภาสูงสุดของพรรคสหรัลเซีย เกิดในครอบครัวที่มีบิดาเป็นนักการเงิน สำเร็จการศึกษาด้านการเงินและสินเชื่อจากสถาบันการเงินมอสโก (Московский финансовый институт) เริ่มชีวิตการทำงานด้วยการเป็นนักเศรษฐศาสตร์ประจำกระทรวงการคลังของสหพันธรัฐรัสเซีย อันโตน ซิลูอานอฟ ได้เติบโตในสายงานของตนอย่างรวดเร็ว เขาใช้เวลาเพียง 9 ปีในการขึ้นมาเป็นอธิบดีกรมนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและกิจการธนาคารของกระทรวง

การคลัง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังและรักษาการรัฐมนตรีในช่วงที่รัฐมนตรีได้ลาออก และในปี ค.ศ. 2011 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแทนนายอเล็กเซย์ คูดริน (Алексе́й Леони́дович Ку́дрин -1960, Добеле) ที่นายดมิตรี มิตเวียดิฟประธานาธิบดี ให้ลาออกจากตำแหน่งเนื่องจากความขัดแย้งด้านนโยบาย เหตุผลที่นายมิตเวียดิฟแต่งตั้งนายซีลูกันอฟขึ้นเป็นรัฐมนตรีนั้นไม่มีอะไรเป็นความลับ ด้วยเขาได้รับการศึกษาด้านการเงินและเติบโตขึ้นมาในกระทรวงการคลัง เคยทำงานในหน้าที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังมาถึง 8 ปีทำให้เขารู้เรื่องงานของกระทรวงการคลังดีที่สุดในประเทศหากไม่นับรวมนายอเล็กเซย์ คูดรินที่ได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมา 11 ปี

วีรณิกา สควอร์ตโซวา (Скворцова Вероника Игоревна - 1960, Москва) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขและพัฒนาสังคม เกิดในครอบครัวแพทย์ที่ทั้งฝ่ายบิดาและมารดาเป็นแพทย์มา 5 รุ่นแล้ว ในปี ค.ศ. 1983 สำเร็จการศึกษาเกียรตินิยมเหรียญทองจากสถาบันแพทย์ที่สองกรุงมอสโก เป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบประสาท จากนั้นได้ศึกษาต่อเรื่องโรคในระบบประสาทในสถาบันการแพทย์ชั้นสูงจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 1988 จากนั้นได้ทำงานจากอาจารย์แพทย์จนกระทั่งได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ในปี ค.ศ. 1999 และในปี ค.ศ. 2008 ช่วง

การจัดตั้งรัฐบาลใหม่ของนายวลาดีมีร์ ปูตินได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขและพัฒนาสังคม และในรัฐบาลเดิมก่อนนายปูตินกลับขึ้นไปเป็นประธานาธิบดีก็ยังคงผลักดันให้ศาสตราจารย์วิราณีภา สควาร์ตโซวา ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

อิการ์ สลียูเนียยฟ (Слюняев Игорь Николаевич -1966, Омская область) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาภูมิภาค ผู้ขึ้นมาดำรงตำแหน่งแทนอาเลียค กอวอรูน (Олег Маркович Говорун -1969, Иркутская область) ที่ถูกปลดออกจากตำแหน่งหลังจากปฏิบัติหน้าที่ไปได้ 6 เดือน เนื่องจากปฏิบัติงานไม่สำเร็จตามเป้าหมาย นายสลียูเนียยฟ เริ่มทำงานเป็นพนักงานในมหาวิทยาลัยคารากานจากนั้นจึงพัฒนาตนเองขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ห้องทดลองและใช้เวลาช่วงคำศึกษานามวิทยาลัย ในปี ค.ศ. 1984-1986 คว้าเป็นทหารหน่วยพลร่มจู่โจม หลังจากปลดประจำการได้เข้าศึกษาในคณะเคมีของมหาวิทยาลัยมอสโกเป็นเวลา 3 ปีแต่ไม่สำเร็จการศึกษาจึงได้เข้าศึกษาในสถาบันตำรวจกรุงมอสโก ของกระทรวงกิจการภายในประเทศสหภาพโซเวียตและสำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 1992 หลังจากทำงานในสายงานตำรวจได้ 2 ได้ 3 ปีจึงลาออกมาเป็นรองประธานบริหารธนาคาร “โมสซิบบินเทรบังค์” («Моссибінтербанк») และเป็นที่ปรึกษา ด้านเศรษฐกิจและการคลังให้กับ “สหภาพนักธุรกิจและนักอุตสาหกรรมรัสเซีย” (Российского союза промышленников и

предпринимателей) ระหว่างนั้นได้ศึกษาด้านนิติศาสตร์ การบริหารงาน
เทศบาล การคลังและสินเชื่อจากสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ของสำนัก
ประธานาธิบดีรัสเซีย และได้สำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 1999 ในขณะที่เดียวกัน
ก็ได้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานการทางหลวงรัสเซีย ระหว่างปี
ค.ศ. 2000-2004 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการขนส่ง
 อีกทั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการอุตสาหกรรมเกษตร ในปี ค.ศ. 2002 ได้
สอบวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกในสาขากฎหมายอาญาและอาชญวิทยา
ของสถาบันตำรวจเมืองโอมสค์กระทรวงกิจการภายในรัสเซีย ระหว่างปี ค.ศ. 2006-
2007 ได้เป็นผู้แทนของฝ่ายบริหารเขตอัลไตประจำสภาสหพันธ์ และตั้งแต่ปี
ค.ศ. 2007-2011 ประธานาธิบดีปูตินได้เสนอชื่อนายสลีญเนียฟให้สภามหา
เขตคัสโตรมรับรองให้เป็นผู้ว่าการเขตคัสโตรมและในขณะเดียวกันก็ได้เป็นสมาชิก
สภาสหพันธ์โดยตำแหน่ง ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีรัสเซียวันที่ 4 มีนาคม
ค.ศ. 2012 ในเขตคัสโตรมที่นายสลีญเนียฟเป็นผู้ว่าการอยู่มีผู้ออกมาใช้สิทธิ์
เลือกตั้งร้อยละ 81.46 ซึ่งน้อยกว่าครั้งที่ผ่านมา (2 มีนาคม ค.ศ. 2008 มีผู้ออก
มาใช้สิทธิ์ร้อยละ 83.47) อีกทั้งมีผู้ลงคะแนนให้กับนายวลาดิมีร์ ปูตินเพียงร้อยละ
52.78 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งประเทศที่ร้อยละ 63.6 ทำให้นายสลีญเนียฟในฐานะ
“หัวคะแนน” หลักของเขตการปกครองต้องแสดงความรับผิดชอบด้วยการลาออก
จากตำแหน่ง แต่เพียงอีก 6 เดือนต่อมาก็ได้รับตำแหน่งใหม่เป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพัฒนาภูมิภาคแทนนายอาเลียค กวารูนที่ได้ลาออกไป

มักซิม โซคอฟ (Сѳколов Максѳм Юрьевич -1968, Ленинг)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการขนส่ง เป็นชาวเลนินกราดโดยกำเนิดเช่นเดียวกับ
ประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรี สำเร็จการศึกษาจากคณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก สถาบันเดียวกันกับผู้นำประเทศ “หมายเลข
1 และหมายเลข 2” ระหว่างปี ค.ศ. 1991-1993 เป็นอาจารย์สอนวิชา
ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและเศรษฐศาสตร์มหภาคที่คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ในปี ค.ศ. 2008 ได้สอบวิทยานิพนธ์ระดับ
ปริญญาเอกและถูกตรวจสอบจากคณะกรรมการร่างงานวิทยานิพนธ์ของเขาได้คัด
ลอกมาจากวิทยานิพนธ์ผู้อื่น¹⁴ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011 ได้ทำงานเป็นอาจารย์และ
หัวหน้าภาควิชาการบริหารงานรัฐและงานเทศบาล ของบัณฑิตวิทยาลัยด้านการ
จัดการ มหาวิทยาลัยเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ในต้นปี ค.ศ. 2009 ได้รับการแต่งตั้งให้
เป็นประธานคณะกรรมการด้านการลงทุนและแผนยุทธศาสตร์ของเมือง
เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก และในเดือนธันวาคมปีเดียวกันได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ
กองอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาลรัสเซีย ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้ง
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการขนส่ง จากการเข้าสู่ตำแหน่งบริหารระดับท้องถิ่น
ไม่ถึงปีก่อนที่จะก้าวสู่ผู้บริหารหน่วยงานระดับประเทศในขณะที่มีปัญหาเรื่อง
ประวัติการศึกษาที่ “ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเป็น “เด็กฝาก” ของนางวาลินทีนา

¹⁴<http://www.dissnet.org/expertise/sokolovmy2008.htm>

มัทวีเยียนกา (Валентина Ивановна Матвиенко- 1949, Каменец-Подольская область, УССР) อดีตผู้ว่าการนครเซนต์ปีเตอ์สเบิร์กในช่วงเวลานั้นซึ่งในปัจจุบัน (พฤษภาคม ค.ศ. 2014) เป็นประธานสภาสหพันธ์ (ประธานวุฒิสภา) ของสหพันธรัฐรัสเซีย

มักซิม ตอปิลิน (Топилин Максим Анатольевич - 1967, Москва) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและการปกป้องทางสังคม อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขและพัฒนาสังคม สำเร็จการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์จากสถาบันปลืคยานอฟ กรุงมอสโก เริ่มชีวิตการทำงานโดยการเป็นนักวิชาการในสถาบันวิจัยแห่งชาติจนกระทั่งเป็นหัวหน้าแผนก ระหว่างปี ค.ศ. 1994-2001 ทำงานเป็นผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาด้านแรงงาน การสาธารณสุข และการปกป้องทางสังคมของรัฐบาลรัสเซีย จากนั้นได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและพัฒนาสังคม (2001-2004) ในช่วงปี ค.ศ. 2004-2008 ได้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการแรงงานของสหพันธรัฐรัสเซียซึ่งมีฐานะเทียบเท่ารัฐมนตรี ต่อมาในปี ค.ศ. 2008 ประธานาธิบดีปูตินซึ่งได้ลงมาเป็นนายกรัฐมนตรีได้ให้มาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและพัฒนาสังคม และหลังจากนายวลาดีมีร์ ปูตินได้กลับขึ้นไปเป็นประธานาธิบดีสมัยที่ 3 ได้แต่งตั้งเขาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและการปกป้องทางสังคม ในวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 การทำงานในตำแหน่ง

รัฐมนตรีของนายมักซิม ตาปีลินเป็นไปอย่างไม่ราบรื่นนัก เห็นได้จากการประเมินผลงานของรัฐมนตรีในรอบ 4 เดือนของประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินเมื่อวันที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2012 ได้มีการตำหนิการทำงานของ 3 รัฐมนตรีของรัฐบาลที่ปฏิบัติงานไม่เต็มประสิทธิภาพและไม่ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดโดยหนึ่งในจำนวนนั้นมีนายตาปีลินด้วย

อาเล็กเซย์ อุลียูคายีฟ (Улюкаев Алексéй Валентинович - 1956, Москва) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (ค.ศ. 2000-2004) และรองผู้อำนวยการธนาคารกลางรัสเซีย (ค.ศ. 2004-2013) สำเร็จการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยมอสโก เริ่มทำงานสายวิชาการและบริหารวิชาการตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982-2010 ซึ่งระหว่างนั้นก็ได้ทำงานที่ปรึกษาและรองผู้บริหารหน่วยงานด้านเศรษฐกิจระดับประเทศไปด้วย จากประสบการณ์ด้านการบริหารดังกล่าวได้ทำให้เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจ ตรงกับสายงานที่เขาเชี่ยวชาญทั้งทฤษฎีและปฏิบัติมากกว่า 20 ปี

นิกอลัย ฟิโอดาร์ฟ (Фёдоров Николай Васильевич -1958, Чувашская АССР) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (ค.ศ. 1991-1993) เป็นศาสตราจารย์ด้านกฎหมาย สำเร็จ การศึกษาด้านนิติศาสตร์แล้วทำงานสายวิชาการและได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของสหภาพโซเวียต (ค.ศ. 1989) ในระหว่างที่ทำงานสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรได้เป็นประธานกรรมาธิการด้านกฎหมายของสภาโซเวียตสูงสุด ทำให้หลังจากสหภาพโซเวียตล่มสลายแล้วจึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงยุติธรรม หลังจากมีความขัดแย้งทางหลักการกับประธานาธิบดี บาริส เยลต์ซินจึงได้ขอลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แล้วไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสาธารณรัฐชูวาชชานเกิดและได้เป็น ประธานาธิบดีของสาธารณรัฐดังกล่าวติดต่อกัน 4 สมัย มีผลงานการพัฒนา สาธารณรัฐและเป็นประธานกรรมาธิการชุดต่างๆ ของวุฒิสภารัสเซียเป็นที่ ถูกใจของประธานาธิบดีปูตินจึงได้แต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หลังจากที่วุฒิสภารัสเซียได้มีมติรับสาธารณรัฐปกครองตนเองไครเมียและ ทำสัญญาเข้าร่วมเป็นหน่วยการปกครองภายใต้สหพันธรัฐรัสเซียในวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 2014 แล้ว ในวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 2014 ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ได้ออกกฤษฎีกาแต่งตั้งรัฐมนตรีใหม่ขึ้นมาอีกหนึ่งตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่ดูแล

ด้านกิจการโครเมียโดยเฉพาะ ชื่อว่ากระทรวงกิจการโครเมีย โดยมีนายอาเลียค
ซาเวียลียฟ (Савельев Олег Генрихович- 1965, Ленинград) เป็น
รัฐมนตรี

อาเลียค ซาเวียลียฟ เป็นชาวเลนินกราดโดยกำเนิดเช่นเดียวกับ
ประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรี สำเร็จการศึกษาด้านเรดิโอฟิสิกส์ จากสถาบันเลนิน
กราดโพลีเทคนิค (Ленинградского политехнического института)
ในปี ค.ศ. 1995 ทำงานเป็นหัวหน้าศูนย์เทคโนโลยีการเลือกตั้งของศูนย์อำนาจการ
เลือกตั้งพรรค “บ้านเรา-รัสเซีย” («Наш дом - Россия») และระหว่างการ
หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดี ปี ค.ศ. 1996 ได้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าศูนย์อำนาจการ
เลือกตั้งผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรคและในปี พ.ศ. 1998 เป็น
หัวหน้าศูนย์อำนาจการเลือกตั้งผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ว่าการเขตการปกครองคราส
นายาสกี คราย (Красноярский край) ของนายอเล็กซานดร เลียบิต
(Александр Иванович Лебедь - 1950, Ростовская область) ในปี
ต่อมาได้เข้าทำงานเป็นรองประธานบริหารกองทุนประธานาธิบดีสาขามอสโกและ
เป็นที่ปรึกษากระทรวงการพัฒนาเศรษฐกิจ จนกระทั่งปี ค.ศ. 2008 ได้รับการ
แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจจนกระทั่งได้รับการ
แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการโครเมีย

ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูตินได้ประเมินผลการทำงานครั้งที่ 1 ของคณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีดมิตรี เมดเวเดฟ เมื่อวันที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2012 หรือหลังจากการทำงานไป 4 เดือน เห็นว่าการทำงานของรัฐมนตรี 3 กระทรวงยังดำเนินไปในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน จึงได้บอกกฤษฎีกาดำเนิน¹⁵ ประกอบไปด้วยกระทรวงการศึกษาและวิทยาศาสตร์ กระทรวงพัฒนาภูมิภาค และกระทรวงแรงงานและการปกป้องทางสังคม ซึ่งในอีก 3 เดือนต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาภูมิภาค นายอาเลียค กวารูนได้ขอลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับประธานคณะกรรมการด้านที่พิทักษ์ภัยแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ นายปูตินจึงได้แต่งตั้งนายอิการ์ สลียูเนียยฟเข้าดำรงตำแหน่งแทน

หนึ่งปีต่อมาในวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 2013 ประธานาธิบดีปูตินได้ประเมินผลการทำงานของคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง โดยในครั้งนี้ประธานาธิบดีปูตินได้ประเมินผลการทำงานของคณะรัฐมนตรีโดยรวมว่าอยู่ในเกณฑ์ "พอใช้"¹⁶ เนื่องจากตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศลดลงครึ่งหนึ่งจากที่คาดการณ์ไว้¹⁷ ในขณะที่เดียวกันก็ได้กล่าวเชิงให้กำลังใจผู้ได้บังคับบัญชาว่าได้ดำเนินงานต่อเนื่องจากที่เขาได้ทำไว้อย่างมืออาชีพ "เพียงแต่ในปีที่ผ่านมาได้เกิดความยุ่งยากขึ้นกับเศรษฐกิจโลก ในขณะที่เศรษฐกิจยุโรปกับหยุดชะงักแต่เศรษฐกิจรัสเซียยังคงพัฒนาไปได้ ซึ่งกระนั้นสถานการณ์ดังกล่าวก็ยังส่งผลกระทบต่อเราพอสมควร" ในโอกาสเดียวกันประธานาธิบดีปูตินได้ยกตัวเลขผลผลิตมวลรวมภายในประเทศว่าได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 1.3 (จากที่คาดการณ์ไว้ว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3) ในขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 6.1 ซึ่งดีขึ้นไม่มากนักเมื่อเทียบกับปี ค.ศ. 2012 ที่ร้อยละ 6.6 "ซึ่งโดยรวมแล้วก็ไม่เลว"

¹⁵<http://putin.ru:8080/page.aspx?24379>

¹⁶http://www.trud.ru/article/19-12-2013/1304996_putin_otseuil_rabotu_medvedeva_na_trojku.html

¹⁷РБК daily 17:20, 12.12.2013 <http://rbcdaily.ru/economy/62949989950465>

ในประเด็นการเพิ่มอันดับความน่าเชื่อถือในการประกอบธุรกิจของรัสเซีย ตามการจัดอันดับของธนาคารโลก ตามแผนงานของกฤษฎีกาที่ประธานาธิบดี ปูตินได้ออกไว้คือจากอันดับความน่าเชื่อถือที่ 120 ในปี ค.ศ. 2011 เป็นอันดับที่ 50 ในปี ค.ศ. 2015 และ 20 ในปี ค.ศ. 2018 นั้น ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2013 รัฐบาลรัสเซียสามารถยกระดับเครดิตของรัสเซียมาอยู่ในอันดับที่ 92 จากอันดับที่ 112 ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2012¹⁸

---

¹⁸<http://v.v.gazeta.ru/business/2013/12/12/5800317.shtml>